06/08/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Μεταμόρφωση σημαίνει λαμβάνω μορφή Χριστού στη ζωή μου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Εκατοντάδες πιστοί ανηφόρισαν χθες το βράδυ στο ιστορικό και αγιότοκο Μοναστήρι της Παναγίας του Αγάθωνος, για να προσκυνήσουν την Θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας, η οποία ανευρέθη θαυματουργικώς κατά την Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος από τον Όσιο Αγάθωνα, τον κτίτορα της Μονής.

Στον Μέγα Πανηγυρικό Αρχιερατικό **Εσπερινό** χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος** κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον Άγιο Καθηγούμενο της Μονής Αρχιμ. π. Γερμανό Γιαντσίδη, τους Πατέρες της Ιεράς Αδελφότητος και άλλους κληρικούς της Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Τα Ιερά Ψάλματα απέδωσε με αρτιότητα πολυμελής χορός, αποφοίτων και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, ενώ την Ιερά Ακολουθία είχαν την ευκαιρία να ακούσουν χιλιάδες πιστοί, όπου γης, μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, η οποία μεταδόθηκε απευθείας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η Δεσποτική Εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού δεν υπήρξε απλώς ένα ιστορικό γεγονός, όντως πραγματικό γεγονός το οποίο συνέβη στο όρος Θαβώρ, αλλά πρώτιστα υπήρξε ένα πνευματικό, μυστηριακό, θεολογικό γεγονός με προεκτάσεις πνευματικές σε όλη τη ζωή της Εκκλησίας μας, σε όλη την πνευματικότητά μας, σε όλη τη θεολογία μας και κυρίως και κατ’ εξοχήν στην ησυχαστική θεολογία, στην μοναχική ζωή.

Η Μεταμόρφωση του Χριστού, η οποία ήταν η φανέρωση της δόξας Του στους μαθητές Του και όπως μας λέει πολύ όμορφα το Απολυτίκιο της εορτής: «καθώς ηδύναντο», στο βαθμό που μπορούσαν να δουν, να αντικρίσουν, να γευτούν, να μετάσχουν στη δόξα του Θεού. Αυτό το «καθώς ηδύναντο» κρύβει ένα τεράστιο μεγαλείο, ένα τεράστιο όχι μόνο θεολογικό και πνευματικό μεγαλείο, αλλά και ένα τεράστιο ανθρώπινο μεγαλείο, που έχουμε πολύ ανάγκη να το ενστερνιστούμε στη ζωή μας, στην καθημερινότητά μας.

Είδαμε ότι ακόμα και όταν αποκαλύπτει και φανερώνει τη Δόξα Του ο Κύριος δεν ασκεί καμία βία, ακόμη και τότε σέβεται την ελευθερία, τη δυνατότητα μετοχής πρόσληψης του Φωτός, το βαθμό στον οποίο μπορούσαν οι μαθητές, οι πρόκριτοι που βρέθηκαν κοντά Του, αλλά και ο Μωυσής και ο Ηλίας, οι οποίοι και αυτοί συναντήθηκαν και συναντήθηκε όλη η προϊστορία και η ιστορία και η εσχατολογία, όλος ο κόσμος, τα πάντα συναντήθηκαν πάνω στο όρος Θαβώρ σαράντα μέρες πριν από τη Σταύρωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ακριβώς για να φανερωθεί εκ των προτέρων ότι η άνοδος στο Πάθος υπήρξε εκούσια επιλογή, απόφαση ελευθερίας και αγάπης. Δεν ανέβηκε από κάποια ανάγκη πάνω στο σταυρό και δεν θανατώθηκε ο Κύριός μας από κάποια αναγκαιότητα, γιατί δεν υπάρχει βία στο Θεό, υπάρχει μόνο ελευθερία, αλλά από αγάπη και από έρωτα για τον άνθρωπο και το «καθώς ηδύναντο», στο βαθμό που μπορούσαν, φανερώνει αυτή την αγάπη στο αυτεξούσιο, στην ελευθερία και στη δεκτικότητα του ανθρώπου.

Πόσο σημαντικό είναι αυτό όταν στη ζωή μας, στην καθημερινότητα, παρατηρούμε συμπεριφορές οι οποίες αγνοούν την αδυναμία, αγνοούν την ενδεχομένως περιορισμένη δυνατότητα κάποιου ανθρώπου να προσλάβει, να μετάσχει, να ανταποκριθεί σε διάφορες προκλήσεις ή περιστάσεις της ζωής. Πόσο σημαντικό είναι αυτό όταν στις σχέσεις μας είμαστε απαιτητικοί, όταν από τους άλλους περιμένουμε τα πάντα, όταν έχουμε αξιώσεις και όταν είμαστε αυστηροί από τους άλλους ενώ αντίθετα κατά κανόνα είμαστε επιεικείς στον εαυτό μας, στις δικές μας δυνατότητες. Πόσο σημαντικό είναι να μπορούμε να σκεφτούμε ότι δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι τα ίδια όρια, τις ίδιες αντοχές, τις ίδιες υπομονές αλλά ασφαλώς θα πρέπει να ενεργοποιούμε στον κάθε έναν τη διάθεση να δώσει ό τι καλύτερο έχει, να κάνει ότι καλύτερο μπορεί, να μετάσχει όσο περισσότερο μπορεί στα δώρα της ζωής, στα δώρα του Θεού, στα δώρα της σχέσης της αγαπητικής μεταξύ των ανθρώπων.

Ένα πρόσωπο το οποίο με όλη τη δύναμη της ψυχής του, με όλη τη δύναμη της ζωής του, με όλη τη δύναμη της καρδιάς του, έγινε μέτοχος των Ακτίστων Δωρεών του Θεού υπήρξε ο Όσιος Αγάθων. Ένας ασκητής, ένας μοναχός από τα δικά μας μέρη, ένας πρόγονός μας, είμαστε πνευματικά του παιδιά όχι μόνο κατά πνεύμα και κατά χάρη, αλλά και κατά σάρκα και βιολογικά, καθώς προέρχεται από το δικό μας γενεαλογικό δένδρο, από αυτό το σπουδαίο γενεαλογικό δένδρο της πάλαι ποτέ Διαλαμψάσης Επισκοπής Υπάτης και Μητροπόλεως Νέων Πατρών, η οποία αποτελεί την κολυμβήθρα, την κοιτίδα του χριστιανισμού στην κατά Φθία

Εκκλησία.

Ο Όσιος Αγάθων ευρισκόμενος πάνω εδώ σε αυτό το ύψωμα, σε αυτό το μπαλκόνι, σε αυτή την αετοφωλιά της Οίτης αναζητώντας το Φως του Θεού, αναζητώντας το Φως του Χριστού, αναζητώντας αυτή τη λεπτή αύρα τη μυστική της Χάριτος του Θεού, βρέθηκε μπροστά σε ένα δώρο της Μεταμόρφωσης και αυτό το δώρο ήταν η Εύρεση της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας μας, της Εφεστίου και Θαυματουργού Εικόνος, η οποία είχε χαθεί, είχε εξαφανιστεί κι ο πόνος, τα δάκρυα, η προσευχή του Οσίου Αγάθωνος τον αξίωσαν να μετάσχει στο βαθμό που «ηδύνατο» και αυτός, στο βαθμό που ήθελε και μπορούσε να μετάσχει σε αυτό το μεγάλο δώρο και να μας χαρίσει όχι απλώς το θαυματουργό εικόνισμα της Παναγίας μας, αλλά μας χαρίζει και το μοναστήρι της Παναγίας μας, την Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου που θα μπορούσε κάλλιστα να μεταφράζεται παράλληλα και ως Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος τους, γιατί ακριβώς η Εύρεση της Ιεράς Εικόνος υπήρξε καρπός ενός μεταμορφωμένου ανθρώπου, ενός ανθρώπου πτωτικού, ενός ανθρώπου πεσμένου, ενός ανθρώπου αμαρτωλού, ο οποίος όμως αγάπησε το Θεό πόθησε και λαχτάρησε το φως του Θεού και έλαμψε έγινε Θεοφόρος, Πνευματοφόρος, μεταμορφώθηκε και ο ίδιος και αξιώθηκε ακριβώς να λάβει αυτό το δώρο της μεταμορφωμένης του ψυχής, της μεταμορφωμένης του καρδιάς, να βρει το εικόνισμα της Παναγίας όχι για τον εαυτό του, όχι για να το καταστήσει ένα προσωπικό κειμήλιο, όχι για να το κρεμάσει σε ένα σαλόνι για να το παρουσιάζει σε γνωστούς και φίλους, ούτε για να τοποθετήσει σε ένα σκευοφυλάκιο μιζέριας και μούχλας και ενός άγονου

παρελθοντισμού, αλλά για να το προσφέρει για το παρόν και το μέλλον, για τους αδελφούς του, στην Εκκλησία του Χριστού, για να αξιωνόμαστε και σήμερα να ανηφορίζουμε κατά χιλιάδες εδώ σε αυτό το εικόνισμα, να καταθέτουμε τον πόνο μας, τα βάσανά μας, τις έγνοιες μας, τα προβλήματά μας, τις αγωνίες μας.

Προσέφερε αυτό το εικόνισμα για να σταθεί εδώ στα δύσκολα χρόνια και τα δίσεκτα του Γένους όταν χύθηκε αίμα για την πατρίδα, για την πίστη, για την ελευθερία, για τη δημοκρατία, όταν ακριβώς εδώ αυτός εδώ ο τόπος έγινε προπύργιο της εθνικής παλιγγενεσίας, αλλά και προπύργιο της εθνικής αντίστασης και προπύργιο της λαϊκής δημοκρατίας και προπύργιο της οικολογικής συνείδησης και προπύργιο της κοινωνικής αλληλεγγύης και προπύργιο της αγάπης προς πάντας.

Αυτή εδώ η Μονή του Οσίου Αγάθωνος ακριβώς βιώνει τη Μεταμόρφωση του Χριστού με όλους αυτούς τους τρόπους, αγωνιζόμενη να μεταμορφώσει τον κόσμο, αγωνιζόμενη να μεταμορφώσει τη ζωή των ανθρώπων της ζωή μας από μία ζωή μοναξιάς σε μία ζωή επικοινωνίας, από μία ζωή ατομικότητας σε μία ζωή συλλογικότητας, από μία ζωή ενός ατομοκρατισμού σε ένα μοίρασμα, σε ένα άνοιγμα, σε μία ανοιχτή αγκαλιά προς όλους τους ανθρώπους χωρίς διακρίσεις, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς να ξεχωρίζει σε αυτούς που είναι δυνατοί και σε αυτούς που είναι αδύναμοι, σε αυτούς που δύνανται και σε αυτούς που δεν δύνανται, αλλά αγκαλιάζει και δέχεται τους πάντες και προσφέρει το Φως του Χριστού μέσα από τη ζωή και την ιστορία της Μονής και φυσικά δεν έπαψε η Μεταμόρφωση να δίνει

καρπούς ευκλεείς, αγιοπνευματικούς σε αυτόν εδώ τον αγιασμένο τόπο. Καρπός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας είναι και **Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης**.

Το **Σκήνωμα του Οσίου Βησσαρίωνος** δεν είναι τίποτε άλλο παρά η σαρκωμένη έκφραση της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μέσα στη σάρκα της ιστορίας και μέσα στη σάρκα μιας ευλογημένης ψυχής, που αγάπησε ολοκληρωτικά τον Θεό, αγάπησε την Παναγία την Αγαθωνίτισσα, αγάπησε τον Όσιο Αγάθωνα, αγάπησε κάθε άνθρωπο, αγάπησε τον φτωχό, αγάπησε τον αμαρτωλό, αγάπησε τον περιθωριακό, αγάπησε τον περιφρονημένο, αγάπησε τον αδικημένο, αγάπησε τον ορφανό, αγάπησε τον πένητα, αγάπησε τον αναγκεμένο, αγάπησε και δόθηκε και έγινε «ευεργετών και ιώμενος» ο Όσιος Βησσαρίων, για όλη τη Φθιώτιδα, για όλη τη Στερεά Ελλάδα, για όλη τη Ρούμελη.

Να η Μεταμόρφωση πώς εκφράζεται και πως βιώνεται μέσα στην εμπειρία της ζωής και ιδιαίτερα της μοναστικής ζωής και να πως ο Όσιος Βησσαρίων έγινε Κήρυκας της Μεταμορφώσεως στους έσχατους αυτούς χρόνους και να πως ο Όσιος Βησσαρίων ήλθε στη ζωή μας για να μας καλέσει κι εμάς σε μεταμόρφωση. Έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε τη μεταμόρφωση, προσέξτε, όχι τη μεταμφίεση αλλά τη μεταμόρφωση, όχι απλώς να αλλάξουμε ένα ένδυμα, ούτε να αλλάξουμε ένα προσωπείο, ούτε να αλλάξουμε εμφάνιση, ούτε να αλλάξουμε ένα εξωτερικό περίβλημα για λόγους επικοινωνιακούς ή για λόγους ιδιοτελείς ή για λόγους αδιόρατους, ανεξήγητους που ίσως δεν μπορούμε καν να τους προσεγγίσουμε γιατί αγγίζουν τη σφαίρα του υποσυνειδήτου για να θυμηθούμε και τις θεωρίες της

σύγχρονης ψυχολογίας.

Μεταμόρφωση σημαίνει λαμβάνω μορφή Χριστού στη ζωή μου. Γίνομαι Χριστός ο ίδιος. Αυτό σημαίνει μεταμόρφωση. Φανερώνω και αποκαλύπτω το Χριστό μέσα στη ζωή του κόσμου. Αυτό που τόσο όμορφα μας παρουσιάζει ως καθημερινότητα και βίωμα το Γεροντικό της Εκκλησίας. Αυτό είναι το διακύβευμα, το ζητούμενο, η προοπτική της μεταμόρφωσης. «Είδες τον αδερφό σου; Είδες Κύριον τον Θεό σου». Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα. Κατά πόσο μπορούμε και εμείς να πούμε μέσα από τη σχέση μας με το Χριστό, μέσα από τη ζωή μας στην Εκκλησία, μέσα από το προσκύνημά μας στον Όσιο Αγάθωνα και στον Όσιο Βησσαρίωνα και στην Παναγία μας, μπορούμε να πούμε από σήμερα ότι στο πρόσωπο του κάθε αδελφού μου βλέπω το Χριστό και στο πρόσωπο του κάθε αδελφού μου φανερώνω το Χριστό. Είναι δυνατόν όμως να φανερώνουμε το Χριστό, όταν δεν έχουμε αγάπη; Είναι δυνατόν να φανερώνουμε το Χριστό, όταν δεν συγχωρούμε, όταν έχουμε κακία, ζήλια, φθόνο, όταν κατακρίνουμε, όταν συκοφαντούμε, όταν μαχαιρώνουμε πισώπλατα τον αδερφό μας, όταν αδικούμε είναι δυνατόν να φανερώνουμε το Χριστό και όταν φερόμεθα με τρόπο που δεν θέλει ο Χριστός που δεν μας έχει υποδείξει ο Χριστός. Πως θα φανερώσουμε λοιπόν το Χριστό και πως θα ζήσουμε τη Μεταμόρφωση και πως θα μετάσχουμε και εμείς στα δώρα της Μεταμορφώσεως γενόμενοι Χριστοί, γενόμενοι άνθρωποι με νουν Χριστού. Αυτό είναι το ζητούμενο και να παρακαλέσουμε και να ζητήσουμε από την προσευχή μας.

Η ζωή μας όντως έχει πολλά προβλήματα και δεν υπάρχει άνθρωπος ανάμεσά μας εδώ που να μην έχει βάσανα, να μην έχει δυσκολίες, να μην έχει έγνοιες και για αυτό όσο ποτέ άλλο έχουμε ανάγκη να καταφύγουμε στην Παναγία την Αγαθωνίτισσα, να καταφύγουμε στον Όσιο Αγάθωνα, στον Όσιο Βησσαρίωνα που μας χάρισε τόσα δώρα σε αυτούς τους έσχατους χρόνους που ζούμε, που μας χάρισε δώρο το ίδιο του το σώμα, που μας χάρισε δώρο τα ίδια του τα άμφια, που μας χάρισε δώρο το ίδιο του το ευαγγέλιο, που κρατούσε στο χέρι του άφθαρτο, που μας χάρισε απίστευτα δώρα γιατί; **Για να πάρουμε δύναμη να μεταμορφωθούμε, να μεταμορφώσουμε τη ζωή μας, να μεταμορφώσουμε την καθημερινότητά μας και να μεταμορφώσουμε όλο τον κόσμο**».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου